

Nejvyšší správní soud

Moravské náměstí 6

657 40 Brno

V Brně dne 18.03.2024

Kasační stížnosti

proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2024, č.j. 9 A 136/2023-58.

Stěžovatel: Statutární město Brno, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Jánem Bahýľem,

se sídlem Kotlářská 912/29, 602 00 Brno - Veverí

(dále jen „Stěžovatel“)

Účastníci původního řízení:

1. Odpůrce: Ministerstvo kultury, IČO : 00023671
sídlím Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha 1 – Malá strana

Soudní poplatek 5.000,- Kč bude uhrazen na výzvu soudu. Stěžovatel si dovoluje požádat o stanovení přiměřené lhůty pro jeho zaplacení, neboť je územně samosprávným celkem, u něhož jednotlivá rozhodnutí a jejich vykonání jsou spojené s většími časovými nároky, než je obvyklé u jednotlivců či obchodních korporací.

Přílohy:

Plná moc advokáta stěžovatele je součástí soudního spisu Městského soudu v Praze,

Napadený rozsudek soudu,

Správní spis je t.č. předložený Městskému soudu v Praze,

Soudní spis nechť si soud laskavě vyžádá od Městského soudu v Praze.

I. Úvod a splnění procesních náležitostí

Stěžovatel je územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu. Stěžovatel je veřejnoprávní korporací, jenž v rámci výkonu samosprávy pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů.

Stěžovatel v řízení před krajským soudem brojil proti opatření obecné povahy č. 2/2021 Ministerstva kultury o prohlášení památkové zóny Královo Pole. Městský soud v Praze napadeným rozsudkem návrhu stěžovatele nevyhověl, a to ani v části. Soud uvedeným rozsudkem nezákonně zasáhl do práva města na samosprávu a zásah nedostatečně odůvodnil.

Stěžovatel tímto ve lhůtě dle § 106 odst. 2 soudního řádu správního podává kasační stížnost proti výrokům I. a II. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2024, č.j. 9 A 136/2023-58.

II. Vymezení důvodů kasační stížnosti

Stěžovatel podává tuto kasační stížnost z důvodu nezákonnosti napadeného rozhodnutí, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a nepřezkoumatelnosti spočívající nedostatku důvodů rozhodnutí.

Stěžovatel namítá, že podle jeho názoru Městský soud v Praze nesprávně posoudil jím předložené žalobní důvody spočívající ve věcné nepřezkoumatelnosti opatřením obecné povahy stanovených podmínek ochrany a v neproporcionalitě zvoleného řešení. Stěžovatel má za to, že Městský soud v Praze měl v případě posuzování věcné přezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy postupovat jednotlivě po jeho částech A, B a C dle stanovených podmínek památkové zóny, jak je vymezilo napadené opatření obecné povahy. Jen a pouze v případě takového postupu bylo možné z pohledu stěžovatele naplnit dikci § 101d odst. 2 soudního řádu správního, dle něhož lze návrhu vyhovět zcela nebo z části. Jinými slovy, podle Stěžovatele byl návrh minimálně z části důvodný.

Stěžovatel namítal, že předmět a podmínky ochrany určené v napadeném opatření obecné povahy jsou natolik obšírné a současně nekonkrétní, že jejich výkladem pověřené oprávněné úřední osoby nabývají opatřením obecné povahy zcela nepřiměřenou a nepředvídatelnou diskreci v rozhodování. Stěžovatel má za to, že s touto námitkou se soud zcela nevypořádal. Omezování stavební činnosti v dotčeném území není předvídatelné. Soud se nevypořádal s tvrzením Stěžovatele, že napadené opatření obecné povahy je natolik nejasné, že jeho další existence je neslučitelná s územním rozvojem Stěžovatele. Stěžovatel se proto domnívá, že námitka nepřezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy je důvodná.

Stěžovatel se konečně neztotožňuje s argumentací soudu stran nemožnosti soudního přezkumu přiměřenosti napadeného opatření obecné povahy. Stěžovatel má za to, že Městský soud v Praze by přiměřenost neposuzoval „v první linii“, nýbrž by jí posuzoval proti stavu, který je obsažen v napadeném opatření obecné povahy. Ostatně Městský soud v Praze částečně takové posouzení činí v bodě 74 napadeného rozsudku, nicméně pouze povšechně. Stěžovatel namítá, že z odůvodnění napadeného rozsudku v části týkající se přiměřenosti napadeného opatření obecné povahy není seznatelné, jaké úvahy soud vedly k tvrzením o vyváženosti přínosů a dopadů napadeného opatření obecné povahy, a tudíž k zamítnutí tohoto žalobního bodu.

Podrobné důvody této kasační stížnosti budou ve smyslu § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, doplněny ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení soudu, kterým bude stěžovatel vyzván k doplnění podání.

III. Petit

S ohledem na shora uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2024, č.j. 9 A 136/2023-58, ve výrocích I. a II. a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

za stěžovatele

Mgr. Ing. Ján Bahýľ, advokát